

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 3. maja 1902.

Treść: (Nr 87 i 88.) 87. Ustawa, uzupełniająca ustawę z dnia 15. czerwca 1890, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego. — 88. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, uzupełniającej ustawę z dnia 15. czerwca 1890, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego.

87.

Ustawa z dnia 4. kwietnia 1902,
uzupełniająca ustawę z dnia 15. czerwca 1890,
Dz. u. p. Nr. 143, o uwolnieniu winnic mszycą
winną dotkniętych od podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Jeżeli zasadzenie winnicy na nowo (artykuł I. ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143) nie udało się i dla przywrócenia jej dawniejszej wydajności musiało być jeszcze raz całkiem albo po większej części powtórzone, natenczas okres uwolnienia od podatku gruntowego, ustanowiony ustawą z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, przedłużony będzie o lat pięć.

§. 2.

Przedłużenie to liczy się od chwili, w której upływa okres przyznanego już uwolnienia od podatku, gdyby zaś uwolnienie to jeszcze nie nastąpiło, od chwili, w której upłynie okres uwolnienia od podatku, jakie w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, ma być przyznane. Przedłużenie to stosuje się także do winnic, które już przed wejściem niniejszej ustawy w wykonanie zostały na nowo zasadzone, atoli tylko w takim razie, jeżeli można sprawdzić ziszczenie się warunków ustanowionych w §ie 1szym.

§. 3.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące się wolnych od stępla dowodów i podań, jakie w myśl §§ów 1go i 2go będą wymagane, wyda Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa drogą rozporządzenia.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 4. kwietnia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

88.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. kwietnia 1902,

dotyczące się wykonania ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, uzupełniającej ustawę z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego.

W wykonaniu ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, rozporządza się co następuje:

I.

Jeżeli zasadzenie winnicy na nowo w razie nieudania się takowego za pierwszym razem, zostaje, a względnie zostało w celu przywrócenia jej dawnej wydajności na całym obszarze lub na większej części tegoż powtórzone, i jeżeli z tego tytułu występuje ktoś z roszczeniem do przedłużenia uwolnienia od podatku gruntowego w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, to obowiązany jest o ukończeniu ponownego zasadzenia uczynić doniesienie do urzędu podatkowego lub do urzędnika pomiarowego.

Doniesienie takie winien właściciel winnicy uczynić ustnie lub pisemnie, osobiście lub przez zastępcę, posiadającego wolne od stępla pełnomocnictwo, wreszcie przez przełożonego gminy, którego uważa się za pełnomocnika kontrybuentów podatku gruntowego.

Przypadki, będące przedmiotem doniesienia, można podzielić na następujących pięć grup:

A. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem jeszcze przed chwilą wejścia w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy okres uwolnienia od podatku, jakie na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, przyznane było z tytułu pierwszego zasadzenia winnicy na nowo już upłynął.

B. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, które dokonane zostało jeszcze przed chwilą wejścia w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku, przyznane na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, z tytułu pierwszego zasadzenia winnicy na nowo trwa jeszcze dalej.

C. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem dopiero po wejściu w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku, przyznane na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, z tytułu pierwszego zasadzenia winnicy na nowo, trwa jeszcze dalej.

D. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem dopiero po wejściu w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, z tytułu pierwszego zasadzenia na nowo nie przyznano z tego powodu, że nie wniesiono dotyczącej prośby.

E. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem dopiero po wejściu w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143,

z tytułu pierwszego zasadzenia na nowo dla braku dotyczącej prośby jeszcze nie zostało przyznane i nie może być już przyznane, jeżeli dziesięć wolnych od podatku lat już upłynęło.

Doniesienia uważać należy za uczynione w należytych czasie, jeżeli takowe nadejdą do urzędu podatkowego lub do urzędnika pomiarowego w przypadku A i B do końca roku 1902, w przypadku C i E do końca tego roku, w którym ukończono zasadzenie winnicy na nowo.

W przypadku D wyznaczanie terminu nie jest niezbędne, gdyż uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, przyznać się mające, którego ciągiem dalszym mają być uwolnienia od podatku w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, zaczyna się liczyć dopiero od tego roku, który następuje po uczynieniu doniesienia.

W analogicznem zastosowaniu powyższej zasady pociąga przekroczenie oznaczonego powyżej terminu we wszystkich innych przypadkach to niekorzystne następstwo za sobą, że przedłużenie uwolnienia od podatku, względnie — gdy chodzi o przypadek E — samoistne przyznanie pięcioletniego uwolnienia, skrócone zostaje o tyle lat, o ile spóźniono się z uczynieniem doniesienia.

II.

O ile doniesienie o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo nie zostało bezpośrednio wniesione do urzędnika pomiarowego, urząd podatkowy winien takowe oddać niezwłocznie temu urzędnikowi do dalszego postępowania, względnie dochodzenia, ten zaś winien stosować się przy tem do przepisów o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego (ustawa z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, i rozporządzenie wykonawcze z dnia 11. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 91).

Komisya rozpoznawcza składać się ma z członków, oznaczonych w rozdziale II, punkt 1, rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1886.

Przedmiotem dochodzeń ma być w szczególności:

1. Dokładne sprawdzenie i oznaczenie tej parceli lub części parceli, względem której rości sobie ktoś prawo do przedłużenia okresu wolności podatkowej.

Przy tem trzeba będzie także zbadać, czy dotyczącej parceli lub części parceli nie przysługuje, względnie nie przysługiwało czasowe uwolnienie od podatku gruntowego na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143.

2. Sprawdzenie tej okoliczności, że pierwsze zasadzenie winnicy nowymi winoroślami nie udało się i że w celu przywrócenia jej dawnej wydajności musiało być na całym obszarze lub na większej części tegoż powtórzone.

3. Sprawdzenie chwili ukończenia powtórnego zasadzania winnicy na nowo.

III.

Jeżeli ktoś życzy sobie uzyskać uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, względem takiej parceli lub części parceli, której uwolnienia w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, dotychczas w ogóle jeszcze nie przyznano, a to z tego powodu, że o to nie proszono (rozdział I, *D i E*), w takim razie dotyczące doniesienie winno zawierać w sobie także szczegóły wymienione w rozdziale II. rozpo-

ządzenia wykonawczego z dnia 6. lipca 1890, Dz. u. p. Nr. 144, a dochodzenie odbywać się ma stosownie do rozdziału III. przytoczonego rozporządzenia.

IV.

Do dalszego przygotowywania operatów, przedkładania takowych władzy przełożonej i ostatecznego rozstrzygania stosować się mają w analogiczny sposób przepisy, zawarte w II. rozdziale rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1886.

Böhm r. w.

